

en marxa!

Butlletí informatiu d'acció municipal d'Independents per Salt

Referèndum 2014, Sí o Sí

Segueix-nos a @ipssalt

Encara no fa dos anys, a Catalunya va haver-hi unes eleccions autonòmiques anticipades. La justificació d'aquella convocatòria electoral era l'obtenció d'un suport electoral suficient per a convocar un referèndum d'autodeterminació, per a que els ciutadans de Catalunya puguem decidir lliurement el nostre futur. Sens dubte la històrica manifestació de l'11 de setembre d'aquell 2012 va motivar aquest canvi de rumb i la convocatòria electoral.

El 9 de novembre de 2014 és la data acordada per al referèndum, amb una pregunta que pot generar interpretacions interessades si els resultats no són claríssims, però que finalment és l'acord al qual es va arribar.

Des de l'Estat ja s'ha dit que no ho permetran. I el govern de CiU ha dit que es farà. Bé, ha dit que sí però que no, en la línia habitual. Que si l'Estat autoritza o tolera la consulta sí, però que si no és així convocarà unes eleccions plebiscitàries el 2016. El 2016? No era quan tocava fer les eleccions igualment? És a dir, es convoquen unes eleccions anticipades amb la promesa de la consulta i al cap de quatre anys, com que no s'ha fet, es diu que les eleccions són plebiscitàries? Això seria un frau. És que algú es pensava fa dos anys que l'Estat Espanyol diria que sí? És que la prohibició és una sorpresa per algú?

Des de fa temps també s'escalten intents de negociar una consulta que vindria a ser una enquesta sense cap valor. Sembla però, que ni això acceptaria l'Estat. Sap que deixar opinar la gent és perillós. Aquesta pot pensar que la democràcia és el poder del poble i no una legislació pactada

amb els sabres del franquisme sobre la taula.

Per altra banda, els de l'anomenada tercera via perquè tampoc canviï gaire res: Grup Godó (La Vanguardia, 8Tv) UDC, PSC, sectors de CDC, La Caixa, Foment del Treball, etc.,...les èlits polítiques i econòmiques nostrades, en definitiva, també intenten negar el dret a decidir del poble català negociant algunes engrunes pensant que així callarem.

Aquest procés l'ha iniciat el

Sense desobediència no hi haurà independència

poble i que només si el poble continua ferm podrà tirar endavant. En aquests propers mesos caldrà, més que mai, la mobilització ciutadana perquè no ens furtin el dret a decidir lliurement el nostre futur.

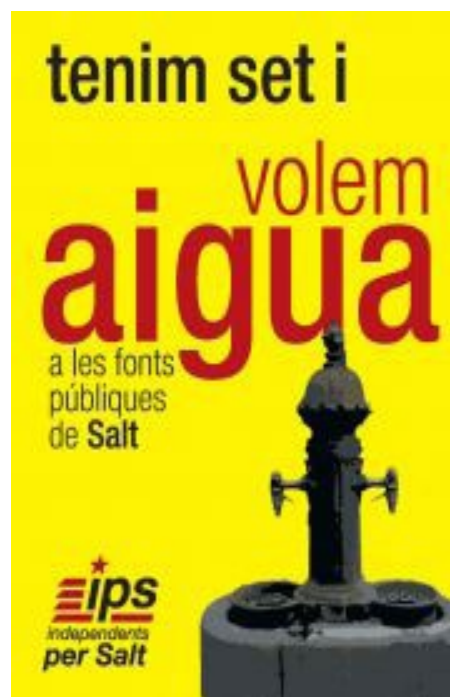
I també sabem que sense desobediència no hi haurà independència. Una desobediència que haurà de començar per les nostres institucions, realitzant un referèndum tant si es permet com si no. I una desobediència que haurà de continuar a nivell ciutadà: defensant les urnes si s'escau, en recaptació d'impostos, en la no aplicació de lleis i decrets d'imposició, etc.

Som més a prop de la llibertat però també és cert que no serà fàcil. I també ho és que aquesta llibertat ha d'anar acompanyada per la constitució d'un país que valgui la pena, que respongui als interessos de la majoria i no a la perpetuació d'aquest model corrupte, que ens empobreix cada dia més, que ens retalla drets i destrossa el nostre entorn. Conjuguar aquests aspectes és clau. Els reptes són molt grans però els resultats increïblement il·lusionants.

S'escriu "aigua", es llegeix "dignitat"

Aquest és el títol del manifest que el dissabte 1 de març un membre de la plataforma "Aigua és Vida" va llegir davant de la font de la Plaça de Catalunya. Encara a dia d'avui no hi raja aigua. A Salt fa temps que la immensa majoria de les fonts públiques estan tancades. Ni els nens i nenes que juguen en els parcs públics ni les persones adultes poden exercir el seu dret a disposar d'aigua potable. L'any 2010 les Nacions Unides va declarar que el dret a l'abastament i sanejament adequat de l'aigua és un dret humà essencial per al ple gaudiment de la vida i de tots els drets humans. Aquesta declaració internacional sembla,

però, que no ha arribat a l'actual equip de govern de Salt. L'accés gratuït a l'aigua potable és una qüestió fonamental per a qualsevol persona i totes les comunitats tenen dret a viure en condicions de dignitat. Des d'IPS continuem exigint l'obertura de les fonts públiques de Salt que a dia d'avui resten tancades. De ben segur que si l'aigua fos gestionada de forma totalment pública la realitat tindria un altre color. Pensem que l'Ajuntament de Salt hauria de fer tots els passos necessaris per tal de recuperar el control democràtic de la gestió de l'aigua, aconseguint així la seva remunicipalització.

Mobilitzacions pels drets socials

Sumar moviments socials a una mateixa causa no és habitualment una tasca senzilla. Cal destresa per ajuntar diferents sensibilitats i fer-les treballar unides per a la construcció d'un model socialment just.

Tenim precedents com les plataformes com "Aturem la Guerra", la pròpia ANC o la PAH han estat moviments que han fet arribar la seva lluita a capes socialment diverses i que han aconseguit (amb sacrificis, cal dir-ho) victòries morals molt rellevants.

A la nostra comarca hi ha un moviment que es consolida. La Xarxa pels Drets Socials, amb l'anomenada Marxa per la Dignitat, ha catalitzat l'impuls social dels referents comarcals més immediats en temes com ara drets civils i democràtics, drets socials, sobirania nacional o territori-

medi ambient, i els ha dut cap a un objectiu comú visualitzant la protesta més enllà d'allò puntual o espontani.

Una mobilització, la de la Marxa per la Dignitat, que va identificar les problemàtiques més actuals: dret al propi cos, dret a decidir, defensa del territori, mobilitat, pobresa energètica, dret a l'aigua, lluita per una vivenda digna, defensa de la sanitat pública ...

L'1 de març d'enguany va iniciar el seu recorregut a la Plaça del Mercadal de Girona fins a l'hort de #BlocSalt. Centenars de persones vam marxar amb un ambient molt festiu on vam llegir diferents manifestos relacionats amb la reobertura de les fonts pu-

bliques de Salt i l'accés a l'aigua, la lluita per un treball digne, per una sanitat pública i de qualitat, o denunciant els abusos hipotecaris que han dut moltes famílies al carrer. Indicant també el nostre malestar amb uns poders polítics al servei de les elits financeres i empresarials.

Des d'Independents per Salt us animem a participar de mobilitzacions populars com aquesta. Una marxa que aplega sensibilitats i persones en lluita oberta per un sistema radicalment democràtic, perquè sabem que el nostre futur com a poble passa indefectiblement per una transformació social en tota regla.

Activitat institucional

Breu resum d'un any molt intens

Segurament una part de la ciutadania que ens va donar el seu vot de confiança ara fa quasi 3 anys voldrà saber quina ha estat la nostra activitat al ple durant aquest darrer any. Per aquesta raó i com a exercici que ens serveix d'autoavaluació de la feina feta volem presentar-vos aquest resum de les mocions i intervencions més rellevants des de l'abril de l'any passat.

Els fets més destacats en aquest període és l'haver presentat al·legacions a l'Ordenança de Convivència perquè fos realment un reglament de convivència i no de punició; haver continuat oposant-nos a les modificacions del PGOU de Frigorífics del Ter perquè és el mateix model especulatiu de sempre i no creiem que la proposta sigui el que necessita el barri; ens vam mostrar contraris al pàrquing de davant de la Coma Cros. Considerem que la zona en

necessita, i hem apuntat alternatives, però no ens sembla correcte en un espai públic tan interessant com pot ser aquella plaça; hem votat en contra del pressupost pel 2014 perquè és un pressupost que no encaixa amb l'ordre de prioritats que considerem que s'haurien d'abordar a Salt ni la manera que nosaltres creiem que s'ha de fer un pressupost. D'entrada trobem que és imprescindible de començar a donar veu al poble i no limitar la democràcia a un vot cada quatre anys.

Hem donat suport a diferents mocions presentades per altres grups si hem estimat que ajudaven a avançar en la consecució dels nostres drets com a ciutadans. I per compte propi n'hem presentat a favor de la Via Catalana, per l'obertura de les fonts del poble (juntament amb una campanya relacionada amb les fonts i el dret a l'aigua per a tothom), de suport al model d'escola catalana o contra la nova llei de l'avortament. No totes han trobat el suport necessari per prosperar però la nostra feina continua essent la de presentar propostes i mocions

a favor d' allò que creiem que ens ha d'ajudar a fer una societat més justa, més plural, més inclusiva i més equilibrada. Un Salt on tothom hi pugui créixer i viure de manera plena i lliure.

Alhora ens han preocupat molts altres temes, pels quals hem dirigit preguntes a l'equip de CiU: demanem quin és el criteri i el perquè de l'ampliació de les zones blaves, ens preocupa el tema dels casals i lleure educatiu dels nostres infants i joves, el transport públic, l'accés a l'habitatge, la situació de les comunitats de veïns, etc.

Ens playnem de la distància tan enorme entre la institució i el carrer. Assistim a una representació mensual de situacions a vegades esperpèntiques a vegades vergonyants que es viuen en la sala de plens: discussions infantils, demostacions de nula cultura democràtica, i tot ben regat amb una forta dosis de cinisme i "de cara dura", d'escalfar una cadira sense fer gaire res més que batallar per escalfar-ne més o durant més temps. I cobrar a final de mes.

Accions pel canvi de model energètic

En els darrers mesos Independents per Salt ha participat en dues accions de denúncia al model energètic actual.

#OligopolyOFF.

La primera va ser una concentració davant de la seu que Endesa té al carrer Santa Eugènia

de Girona. El motiu era denunciar els augments constants de la tarifa elèctrica, mentre cada vegada són més les famílies que tenen dificultats per assumir aquestes costes.

#NoalaMAT.

En la segona mobilització, es tractava de defensar les persones que han estat citades pels Mossos d'Esquadra per participar en una acció de protesta contra la MAT a Fellines en contra dels incompliments de Red Eléctrica Española

pel que fa a les distàncies mínimes entre les torres i les cases.

Amb tot, Independents per Salt vol seguir recordant que el camí que està seguint el país en matèria energètica no és l'adequat i que caldria un fort replantejament per no abandonar el futur del nostre territori en mans d'unes empreses amb pocs escrúpols i amb l'únic objectiu de continuar engreixant els seus comptes corrents.

Canvi de paradigma: cap a on va l'educació?

Perquè ens preocupa l'educació el dijous dia 12 de desembre a Salt vam parlar d'educació perquè és un tema que considerem cabdal per a transformar i compensar les desigualtats que s'estan donant a nivell social.

Vam convidar a Xavier Díez historiador i portaveu del sindicat USTEC, a Sergi Vázquez estudiant i representant del SEPC i a Xavier Besalú professor de pedagogia de la UdG.

Tothom va estar d'acord en que ens trobem no tant en una època de canvis, sinó en un canvi de paradigma.

Vam reflexionar sobre la formació del professorat, perquè en un context de retallades on no hi ha formació permanent la Conselleria diu "ara sí" que tindrem una bona formació inicial perquè hi invertirem molt. Avui cinc mesos més tard, l'única cosa que n'hem

sabut ha estat el canvi d'accés per accedir al grau de mestra.

La discussió ens va portar a reflexionar que tot plegat no és fruit de la casualitat, sinó que és fruit d'una estratègia que té un objectiu molt clar; no permetre les mateixes oportunitats a tothom. L'educació és un dret universal, i la volem pública i de qualitat i si no anem en compte ens podem trobar desmantellada i que sigui el primer filtre social. Besalú ens va recordar que l'educació no va enlloc, algú la fa anar.

Potser cal que oblidem una mica PISA que de la mà de OCDE el que estan afavorint és una elit al govern i al poder, i la gran majoria ma d'obra barata i si pot ser poc culte.

Que l'ensenyament estigui en mans de l'estat és una arma de doble fil: ja que per una banda assegurem l'educació a tothom, però alhora no hem d'oblidar que és una forma de control social. La LOMCE i la LEC, ens recorda en Xevi Díez són la mateixa partitura ja que en el fons el que venen a retallar i treure'ns de les mans és el poder del claustre, perdem el poder del consens. I Besalú hi va afegir que no és una llei retrògrada sinó que està absolutament en onda amb els principis del neoliberalisme. Des de la universitat els estudiants ens recorden que l'estratègia 2015 de governança universitària restarà poder als òrgans col·legiats i als estudiants.

La importància de la nostra escola no rau només en la transmissió de coneixement sinó que és l'element clau per a la socialització dels nostres infants i joves. La nostra escola és una història d'èxit i no podem permetre que ens la prenguin.

Una altra de les consideracions que van posar-se sobre la taula, va ser la consideració del valor del temps que els nostres infants i joves no passen en les aules, aquest temps no escolar però que és altament educatiu. Perquè aquestes intervencions socioeducatives són compensadores de les desigualtats socials en les que ens trobem immersos. Per aquesta raó, des d'IPS continuarem lluitant perquè malgrat les penúries puguem oferir la màxima qualitat educativa, a qui hem de considerar el tresor del nostre país: les generacions futures. Només si ens ho creiem podem tornar a fer funcionar aquest ascensor social que sembla estancat en algun pis d'aquest enorme entramat que és la nostra societat.

**Vols més informació?
independentspersalt.cat**